

Arrestnummer
C 1 756 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 1703
Datum van uitspraak
16 mei 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1566 2024/VJ11/802

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1566 - 2024/VJ11/802

Not.nr. KO.66.L2.002028/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. [ON
met zetel te
- beklaagde -
2. nr. RRN
met Kosovaarse nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -
3. nr. (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval,

vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het wederrechtelijk verbouwen van een loods en woning door onder andere een deel van het dak van de loods te verwijderen en raamopeningen in de voor- en zijgevel van de woning te wijzigen

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te minstens op 3 februari 2021 en op 19 maart 2022
door

B stakingsbevel

In strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding, handelingen verder te hebben uitgevoerd,

namelijk in strijd met het op 3 februari 2021 door de omgevingsambtenaar van mondeling opgelegde bevel tot staking vergunningsplichtige bouwwerken te hebben uitgevoerd

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.2.1.3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te minstens op 19 maart 2022
door

C bodembescherming

Door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid,

met name in strijd met artikel 3.2.1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, voorwerpen of stoffen in de wateren van het openbaar hydrografisch net of in de openbare riolen te hebben geworpen of te hebben gedeponeerd, verontreinigde of verontreinigende vloeistoffen erin te hebben geloosd of er gassen in te hebben gebracht, dan wel vaste stoffen of vloeistoffen te hebben gedeponeerd op een plaats vanwaar ze door een natuurlijk verschijnsel in die wateren of in de openbare riolen kunnen terechtkomen,

meer bepaald de lozing van olie afkomstig van een defecte vrachtwagen

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§1, lid 1 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te minstens op 2 februari 2021
door

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 12a 19ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

- voor 4.625/5.000^e in volle eigendom
- voor 187/5.000^e in volle eigendom
- De huwgemeenschap voor 187/5.000^e in volle eigendom

die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge akte aankoop jegens consoorten
verleden voor notaris :€ op 16
november 2020

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 8 januari 2024 bij verstek als volgt:

“Op strafgebied

Heromschrijft, wat betreft, de feiten van tenlasteleggingen A en B door toevoeging van de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden, bij de uitoefening van hun beroep.

Verbetert de vermelding op de dagvaarding onder de tenlastelegging C “Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2, §1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid” als volgt:

“Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2, §1, lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid”

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een **geldboete van 16.000,00 euro (=2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.**

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een **geldboete van 16.000,00 euro (=2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.**

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een **geldboete van 16.000,00 euro (=2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.**

Verplicht elk tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht elk tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht elk tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,24 euro.**

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **358,96 euro**.

Beveelt op vordering van het openbaar ministerie aan hoofdelijk **het herstel** op de percelen gelegen te door het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken conform de door hen verkregen regularisatievergunning (vergunning van 11 april 2022).

*Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **12 maanden** vanaf de betekening van dit vonnis.*

*Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad Izegem, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.*

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Dit vonnis bij verstek werd enkel betekend aan de beklaagde overeenkomstig artikel 38, § 1 Gerechtelijk Wetboek. De beklaagden tekenden hiertegen op 30 april 2024 verzet aan.

1.3 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 10 juni 2024 op verzet en op tegenspraak als volgt:

“Verklaart het verzet ontvankelijk, maar ongedaan.

*Laat de kosten van het verzet ten laste van
begroot op **122,55 euro.**”*

1.4 Tegen dit vonnis hebben de beklaagden op 18 juni 2024 hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Deze partijen dienden ook een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.5 Op de rechtszitting van 6 februari 2025 (inleidingszitting) legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 3 april 2025.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd.

1.6 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 3 april 2025 in het Nederlands:

- de beklaagden
vertegenwoordigd door meester
- advocaat met kantoor te

- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2.1 De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 10 juni 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Het beroep van de beklaagden is ontvankelijk.

Een verzoekschrift met de beroepsgrievens zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is in deze zaak niet aan de orde, nu het bestreden vonnis van 10 juni 2024 zich ertoe beperkt het verzet van de beklaagden tegen het vonnis van 8 januari 2024 ongedaan te verklaren. Artikel 187, § 9, Wetboek van Strafvordering houdt immers in dat het hoger beroep tegen een vonnis waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard, van rechtswege het geschil in zijn geheel ter beoordeling voorlegt aan de appelrechter, met als enige beperking de relatieve werking van het verzet. Hieruit volgt dat artikel 204 Wetboek van Strafvordering geen toepassing vindt in zoverre het hoger beroep het bij het verstekvonnis beoordeelde geschil beoogt, zodat de appellant niet moet preciseren welke zijn grieven zijn tegen dat vonnis zoals in dat artikel bepaald.

De saisine van het hof wordt in dit geval dan ook niet beperkt door het grievenformulier van de beklaagden.

3. De gedinginleidende dagvaarding werd op 8 september 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te (referentie zodat is voldaan aan de vereiste van artikel 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het verstekvonnis van 8 januari 2024 correct samen als volgt:

“Op 3 februari 2021 stelde de politie vast dat er op het adres werken werden uitgevoerd zonder vergunning. varen eigenaar van de woning. De stedenbouwkundig ambtenaar van had de werken laten stilleggen.

De politie stelde vast dat er aan de werf oliesporen op de grond waren. De olie dreigde in de riolering en in de aarde te stromen. was ter plaatse en zei dat er de dag voordien een lek aan een vrachtwagen was geweest. De brandweer kuiste het oliespoor op.

Op 9 december 2021 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij samen met zijn broer, zaakvoerder van was. had op voorhand alles besproken met de architect en er was gezegd dat er geen vergunning nodig was. Ze hadden contact met en met een nieuwe architect om de situatie in orde te brengen.

Over het oliespoor verklaarde hij dat ze gezien hadden dat er een leiding van een vrachtwagen van de firma kapot was, maar de olie zelf hadden ze niet gezien. Het was donker.

Op 31 december 2021 diende een aanvraag voor een regularisatievergunning in.

Op 19 januari 2022 werd *verhoord. Hij verklaarde dat hij sinds 12 juli 2021 de enige zaakvoerder van was. Hij verklaarde dat hij een woning bouwde om er met zijn echtgenote te gaan wonen. Zijn architect zei dat er voor kleine afbraak geen vergunning nodig was. Ze dachten dat er enkel voor de voorgevel een vergunning nodig was, en die liet op zich wachten. Ondertussen hadden ze een nieuwe architect. Er werd niet doorgewerkt. Ze hadden wel toestemming om het dak af te werken.*

Over het oliespoor verklaarde hij dat hij er maximum een halve tot één liter olie kon gelekt zijn uit de lekke buis van de vrachtwagen. Hij had die opgekuist.

Op 19 maart 2022 stelde de politie vast dat er nog geen vergunning was. Die was wel aangevraagd. Er was verder gewerkt op de werf. Er werd een nieuw stakingsbevel uitgevaardigd.

Op 31 maart 2022 werd verhoord. Hij verklaarde dat er hem gezegd was dat de niet-vergunningsplichtige werken mochten uitgevoerd worden. Hij dacht dat het mocht om verder te werken en onder meer de ramen aan te passen. Het dak mochten ze afwerken.”

5. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging C volgt dat de daarbij vermelde verwijzing naar de strafbaarstelling moet worden gewijzigd als volgt: ‘*deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2., § 1, lid 2 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid*’, wat het hof hierbij doet.

6. De beklaagden betwisten niet dat ze vergunningplichtige werken hebben uitgevoerd aan de loods en de woning in *zonder dat ze over een omgevingsvergunning beschikten. Ze betwisten evenmin dat het hen opgelegde stakingsbevel minstens op 19 maart 2022 werd doorbroken en dat ze door een onvoorzichtigheid olie uit een defecte vrachtwagen hebben geloosd. Zij voeren aan dat de telastleggingen A en B op een misverstand berustten, in die zin dat het hen niet duidelijk was welke werken vergunningplichtig waren en onder het stakingsbevel vielen. Zij zouden daarbij vertrouwd hebben op hun toenmalige architect, met wie de samenwerking erg stroef verliep. Het oliespoor uit de defecte vrachtwagen werd opgeruimd door de brandweer, die de kosten aan hen doorrekende. De beklaagden wijzen erop dat zij hiervoor dus reeds een financiële verantwoordelijkheid hebben opgenomen.*

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bevat geen aanduiding over het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagden moet worden aangezien, wanneer deze het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maakt. De goede trouw van de beklaagden of hun voorgehouden onwetendheid is geen schulduitsluitingsgrond of rechtvaardigingsgrond. Iedereen behoort de wet te kennen.

Omdat de beklaagden *bestuurder waren of zijn van een bouwfirma vult het hof de telastleggingen A en B voor hen aan met de*

verzwarende omstandigheid van artikel 6.2.1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Rexhep Llugani was bestuurder van _____ tot 12 juli 2021. Het is niet aangetoond dat hij na die datum nog bij de renovatie van de woning en de loods was betrokken. Om die reden verklaart het hof hem schuldig aan de telastlegging A (zoals aangevuld, maar enkel op 3 februari 2021) en C, maar spreekt het hem vrij voor de telastlegging A (op 19 maart 2022) en B.

De schuld van _____ aan alle hen te last gelegde feiten (zoals aangevuld voor _____ staat vast.

7. De beklaagden pleegden de voor hen bewezen feiten telkens met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt, de zwaarste (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagden verbouwden een woning en loods zonder zich te bekommeren om een omgevingsvergunning. Ook nadat hen een stakingsbevel was opgelegd, werkten _____ verder aan dit project, zonder met de geldende voorschriften rekening te houden. Op die manier plaatsten de beklaagden hun eigenbelang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Ook de telastlegging C is objectief ernstig. De beklaagden lieten na om een oliespoor op te ruimen dat afkomstig was uit een defecte vrachtwagen, met alle gevolgen van dien.

_____ hebben een blanco strafrechtelijk verleden.
_____ werd zes maal veroordeeld door de politierechter, waarvan vier keer wegens het niet voldoen aan de technische vereisten van voertuigen (geen autokeuring).

De gunst van de opschorting is voor de beklaagden geen gepaste maatschappelijke reactie. Een dergelijke gunst zou bij hen verkeerdelijk de indruk kunnen wekken dat de bewezen feiten niet al te erg zijn. De hierna bepaalde geldboetes, deels met uitstel, zijn meer gepast om de bewezen feiten te sanctioneren. Nog meer mildheid aan de dag leggen zou de beklaagden onvoldoende responsabiliseren. Het blijkt bovendien niet dat deze boetes hun financiële draagkracht overstijgen.

Het hof vermeerdert de boetes met 70 deciem en legt _____ een vervangende gevangenisstraf op die hen ertoe moet aansporen om die boetes te betalen.

8. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen telastleggingen die hen gemeen zijn. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf zijn de beklaagden elk gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Omwille van de devolutieve werking van de door de beklaagde in eerste aanleg aangetekende verzet, beperkt het hof deze vergoeding tot het in eerste aanleg bij verstek opgelegde bedrag van 58,24 euro.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt. Omwille van de devolutieve werking van de door de beklaagde in eerste aanleg aangetekende verzet, beperkt het hof deze bijdrage tot het in eerste aanleg bij verstek opgelegde bedrag van 24 euro.

9. Het openbaar ministerie vordert dat aan de beklaagden een herstelmaatregel zou worden opgelegd, conform artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Op 11 april 2022 bekwamen de beklaagden een omgevingsvergunning voor het perceel, onder de volgende voorwaarden:

- de groenzone langs de achterkavelgrens moet bestaan uit een doorlopend beplantingsmassief (geen losse landschapselementen meer met onbeplante tussenruimte) van streekeigen boom- en struiksoorten met een minimale hoogte van 2 meter. Deze groenzone, alsook de haag langs de rechter perceelgrens, dienen te worden aangeplant uiterlijk het eerstvolgend plantseizoen na voorliggende beslissing tot voorwaardelijke vergunning;
- alle nieuwe verhardingen moeten waterdoorlatend zijn of afwateren naar een naastgelegen groen- of grindzone op eigen terrein. Het is niet toegestaan de afvoergoot in de achtertuintzone aan te sluiten op de riolering;
- de nieuwe gevelafwerking mag de rooilijn maximum 14 cm overschrijden (cfr. artikel 4.3.8 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening);
- het niveauverschil bij de overgang tussen de publiek toegankelijke binnen- en buitenruimte mag maximum 2 cm bedragen. Verder moet de toegang tot de ontvangstruimte ook voldoen aan artikel 10 § 1, artikel 12 tot en met 14, artikel 16,

18, 19, artikel 22 tot en met 25 en artikel 33 Gewestelijke Stedenbouwkundige verordening betreffende Toegankelijkheid van 5 juni 2009;

- het advies van de dienst Openbare Werken, waarvan een afschrift aan de vergunning wordt gehecht, dient stipt te worden nageleefd.

Bij een hercontrole op 29 november 2023 bleek dat niet aan al die voorwaarden was voldaan. Zo was er aan de achterkavelgrens en langs de rechter perceelsgrens nog geen groenzone aangeplant. Ter hoogte van de rechterperceelsgrens naast de gebetonneerde oprit lagen afvalstoffen op de zone bestemd voor aanplanting. Er stonden ook zes gebetonneerde vlaggenmasten, die niet waren vergund. Twee stukken waarop een groenzone moest komen waren gebetonneerd.

groenzone moest komen waren gebetonneerd. deelde mee dat hij voor de gebetonneerde groenzones een regularisatiedossier zou indienen. Dit gebeurde uiteindelijk pas op 19 maart 2025. Uit een mail die de beklaagden op 5 februari 2025 ontvingen van hun architect, blijkt dat onder meer de groenzone aan de achterkavelgrens en de haag aan de rechter perceelsgrens nog niet waren aangelegd. Recente foto's tonen aan dat dit inmiddels wel is gebeurd. De gebetonneerde vlaggenmasten zijn verwijderd.

Er is nog een regularisatieaanvraag hangend voor de twee bijkomend gebetonnerde stukken grond en voor reclamepanelen. Het herstel is dus nog niet volledig gerealiseerd.

Om die reden legt het hof de beklaagden een herstelmaatregel op zoals hierna bepaald. Omdat de beklaagden al ruim de tijd hebben gehad om het herstel te realiseren, volstaat een hersteltermijn van twaalf maanden.

Voor het geval de beklaagden het herstel niet binnen de gestelde termijn uitvoeren, machtigt het hof het college van burgemeester en schepenen van _____ om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien.

10. Het hof houdt ambtshalve de beslissing omtrent de burgerlijke belangen aan.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak.

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis **als volgt**:

op strafgebied:

vult de telastleggingen A en B voor wat betreft _____ aan met de verzwarende omstandigheid van artikel 6.2.1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

vult de verwijzing naar de strafbaarstelling van de telastlegging C aan zoals voorzien in randnummer 5 van dit arrest;

verklaart _____ schuldig aan de telastleggingen A, B en C en veroordeelt haar voor alle bewezen feiten samen tot een geldboete van 2.000 euro, met deciemmen gebracht op **16.000 euro**;

verleent _____ gewoon uitstel voor de helft van die geldboete gedurende een periode van drie jaar;

sprekt _____ **vrij** van de telastlegging A, doch enkel op 19 maart 2022 en de telastlegging B, maar verklaart hem **schuldig** aan de telastlegging A, op 3 februari 2021, en de telastlegging C;

veroordeelt _____ voor de bewezen feiten samen tot een geldboete van 2.000 euro, met deciemmen gebracht op **16.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen;

verleent _____ gewoon uitstel voor 1.500 euro van die geldboete van 2.000 euro gedurende een periode van drie jaar;

verklaart _____ schuldig aan de telastleggingen A, B en C en veroordeelt hem voor al die bewezen feiten samen tot een geldboete van 2.000 euro, met deciemmen gebracht op **16.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen;

verleent _____ gewoon uitstel voor de helft van die geldboete gedurende een periode van drie jaar;

Bijdragen – vergoeding en kosten

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 58,24 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 122,55 euro in eerste aanleg en 127,40 euro in beroep;

Burgerlijke belangen

houdt de beslissing omtrent de burgerlijke belangen ambtshalve aan;

wat betreft de herstellvordering

beveelt op vordering van het openbaar ministerie aan de beklaagden **het herstel** van het pand gelegen te kadastraal gekend als door het uitvoeren van de voorwaardelijke omgevingsvergunning van 11 april 2022 (desgevallend gewijzigd door de beslissing van de stad Izegem omtrent de ingediende regularisatieaanvraag van 19 maart 2025);

dit binnen een termijn van **twalf maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest;

beveelt dat voor het geval het pand niet binnen de opgelegde termijn wordt hersteld, het college van burgemeester en schepenen van ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zal kunnen voorzien, met de daaraan verbonden kosten te last van de beklaagden.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 122,55**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 15,00
Afschriften akten HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e + 3e bekl.:	€ 31,41
Dagv. 2e bekl.:	€ 31,41

€ 115,82

+ 10 % : € 11,58

Totaal : **€ 127,40**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en en in openbare rechtszitting van **16 mei 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier